

give Provinserne de samme Forhold som København. Det vilde være uheldigt, uforvarligt og uretfærdigt at gøre et Skel, det maa være ens, ellers vil Provinsbyerne komme til at lide derunder, særlig Byerne her paa Sjælland, der kun ligger i kortere Afstand fra København, som f. Eks. Roskilde. Man fremhævede fra Lejernes Side, at det var nødvendigt at have Haand i Hanke med Husværternes Krav om Leje, idet man anførte, at der f. Eks. i Roskilde maatte betales 1 800 Kr. for en 5 Værelers Lejlighed, 1 450 Kr. for en 4 Værelers og 600 Kr. for en 3 Værelers, en gammel, ret forfalden 3 Værelers Lejlighed. Man lagde fra Lejernes Side Udvalget paa Sinde først og sidst, at Provinserne maa have den samme Beskyttelse som København, man kan ikke gøre taale Frigivelse.

Ser man nu paa Underændringsforslagene, vil det ses, at man fra det konservative Mindretals Side ikke tager noget som helst Hensyn til disse stærke Henvendelser og Opfordringer fra de samvirkende Lejerorganisationers Side. Man søger tværtimod yderligere at uddybe Forskellen imellem Provinsen og København ved de stillede Underændringsforslag. Men hvis man tror, at det Standpunkt vil vinde Billigelse hos de konservative Grundejere i Provinsen, tager man sikkert fejl. Jeg bygger bl. a. denne Paastand paa en Artikel, som en konservativ Grundejer for et Par Dage siden offentliggjorde i „Aarhus Stiftstidende“ med Henblik paa de konservative Underændringsforslag, der jo var blevet offentliggjort gennem Pressen. Jeg maa maaske tillade mig at opløse et Par Linier deraf. „Retfærdigst vilde det jo være, at Ejerne igen fik fri Raadighed over deres Ejendomme, men kan vi ikke faa det, lad os da blive fri for, at den Husleje, der var gældende 18. December 1924, skal blive staaende uforanderlig til 1927. Det vil være alt for uretfærdigt for dem, der endnu har faaet Huslejen hævet alt for lidt, saa maa vi hellere igen faa Nævnene tilbage, saa har man da Haab om ved gentagen Ansøgning at kunne faa raadet lidt Bod derpaa“. Altsaa, ikke en Gang fra Grundejernes Side vinder de Konservatives Underændringsforslag fuld Tilslutning. Flertallet foreslaar Agerparagraffen skærpet, og Mindretallet gaar

ogsaa med til nogen Skærpelse, hvad jeg for et Øjeblik siden pegede paa i et enkelt Tilfælde, men man vil ikke fra Mindretallets Side høre Tale om, at Kommunerne, naar de indser, at Ophævelsen af alle Foranstaltninger har ført til uheldige Forhold, igen skal have Lov til at genoptage disse Foranstaltninger eller lignende. Efter alt, hvad der foreligger, er der hos adskillige Kommunalraad, der har været letsindige nok til at ophæve enhver Kontrol, nu, da man har indset det uheldige deri, Ønsker fremme om at indføre nogen Kontrol paa ny. Det vil Flertallets Ændringsforslag ogsaa give dem Ret til. Vi staar jo nu lige foran Kommunalraadsvalg rundt om i Landet, og det er sandsynligt, at de konservative Flertal omkring i Kommunerne, som har ophævet al Huslejelovgivning og har stillet Grundejerne frit, vil blive afløst af nye Flertal, som ønsker, at der skal være Adgang til at øve nogen Kontrol og yde nogen Beskyttelse; det vilde da være urigtigt, om man paa Forhaand vilde nægte dem Mulighed derfor. Flertalletets Forslag bygger paa det gamle Princip, at det skal være Kommunalbestyrelserne, der skal afgøre, hvorvidt der skal træffes Foranstaltninger overfor den i Kommunen herskende Bolignød.

Ogsaa fra Grundejerorganisationerne, altsaa fra de organiserede Grundejere — det er nemlig ikke alle Grundejere, det er maaske endda kun en meget ringe Del af dem, der tilhører Organisationerne, men de fleste af dem, der staar i Organisationerne, er jo tilsyneladende hvidglødende nok —, ogsaa fra disse Organisationer har der været en Deputation hos Udvalget. Der er ikke anført vægtige Grunde for Grundejernes Krav om Frigivelse. Man har forsøgt derpaa, men de væsentligste Forsøg har vist sig at være temmelig overfladiske; de Paastande, der er blevet fremsat, har ikke haft meget med Virkeligheden at gøre, og de har oven i Købet i afgørende Tilfælde svævet fuldstændig i Luften. Ganske karakteristisk er en Liste, som er blevet tilstillet Udvalget paa dets Opfordring. Man fremhævede fra Grundejernes Side, at der i København og paa Frederiksberg stod en Mængde Lejligheder ledige, man vilde næsten give det Udseende af, at der var Overflod paa Lejligheder,